

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 12 năm 2020

Số 528

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Việc gì chuyển biến?
- 2) Gây nợ tăng ý động thì phải làm sao giải quyết?
- 3) Hướng tâm về Trời Phật là đại bi, là cần tha thứ thay vì tranh chấp thì phải làm sao?
- 4) Muốn đắc nhơn tâm thì phải làm sao?
- 5) Phải làm sao mới có hòa bình?
- 6) Tình thương và đạo đức là gì?
- 7) Muốn quý yêu Trời Phật thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney 16-02-2003 7:00AM 1) Hỏi: Việc gì chuyển biến? Đáp: Thừa việc đòi thường thay đổi. Kệ: Việc đòi đen bạc vô thường động Thế thái nhơn tình chuyển biến thông Gây nợ chính mình tăng ý động Phiêu bồng tại thế hại ngoài trong.	Sydney 17-02-2003 2:00AM 2) Hỏi: Gây nợ tăng ý động thì phải làm sao giải quyết? Đáp: Thừa gây nợ tăng ý động thì phải niệm Phật nhiều và hướng tâm về Trời Phật nhiều thì mọi việc sẽ được giải quyết tốt. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự minh tâm Khó khổ chớ than tâm luyện tốt Nghiệp lực cuốn lôi thêm khổ cảnh Thực hành chơn pháp chẳng còn tranh.
Sydney 18-02-2003 1:55AM 3) Hỏi: Hướng tâm về Trời Phật là đại bi là cần tha thứ thay vì tranh chấp thì phải làm sao? Đáp: Thực hiện Đại Bi là sẽ có lợi cho tất cả phương diện. Kệ: Tha thứ và thương yêu xây dựng Giải thông đời đạo tiến từ từng Không còn mê chấp tự nhơn ung Toàn bộ uất khí đều cảm mừng.	Sydney 19-02-2003 3:55AM 4) Hỏi: Muốn đắc nhơn tâm thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn đắc nhơn tâm thì phải thành tâm phục vụ. Kệ: Thật thà phục vụ đắc nhơn tâm Tiến hóa thâm sâu tự tiến thâm Giải tỏa phiền ưu chẳng giải lằm Thực hành chánh pháp giải phân tằm.
Sydney 20-02-2003 4:47AM 5) Hỏi: Phải làm sao mới có hòa bình? Đáp: Thừa phải thực hành đúng nguyên lý của Trời Đất. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự tâm yên Dẹp bỏ tham dâm tự giải phiền Thức giác chính mình tự vượt xuyên Cùng chung xây dựng pháp phân huyền.	Sydney 21-02-2003 3:55AM 6) Hỏi: Tình thương và đạo đức là gì? Đáp: Thừa tình thương và đạo đức là phục vụ tận tình. Kệ: Tận tình phục vụ tự tâm mình Chiếu cố thâm sâu vị cứu tinh Chuyển biến không ngừng tâm thực hiện Cứu người như mình tự tâm yên.
Sydney 22-02-2003 5:10AM 7) Hỏi: Muốn quý yêu Trời Phật thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn quý yêu Trời Phật thì phải thấu đáo hạnh đức của Ngài. Kệ: Quý yêu Trới Phật phải chơn hành Hiểu rõ nguyên lý hướng tịnh thanh Dứt khoát tiên tu tự thực hành Khai thông trí tuệ cứu chơn thành.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 7

Tiến trình hóa giải phân đường tiến
Pháp giới quy nguyên điển nối liền
Căn bản thượng từng quy nhứt lý
Hướng về nguồn cội hưởng triền miên.

Triền miên giao cảm nối liền
Căn cơ chuyển hóa từ miền hư không
Thế gian tiến hóa một vòng
Học rồi quy cội tiến tông giải tâm
Cha Trời phân giải thậm thâm
Chờ cho con tiến tránh lầm tránh sai
Chính con mới có thực tài
Tiến lùi quyết định do đài trước thanh
Hướng thanh phát triển thực hành
Hưởng trước vọng động chẳng thành việc chi
Tạo thêm khổ cảnh sân si
Tâm không thức giác cũng vì đấu tranh
Không đường không lối thực hành
Thanh cao chẳng có hội tanh khó hòa
Ai ai cũng muốn lánh xa
Vì không cởi mở khó hòa thiện tâm
Tạo thêm lý lẽ sai lầm
Khó minh khó tiến khó tầm đến nơi
Cha Trời chân lý sáng ngời
Khai thông đời đạo lập đời Thượng Ngươn
Trở về căn bản keo sơn
Thương yêu vô tận quy hườn hư không.

Montreal, ngày 23-2-1980

“*Tiến trình hóa giải phân đường tiến*”: Trong tiến trình của chúng ta từ tam thập tam thiên xuống thế gian. Chúng ta từ thanh xuống học trước, học ác, học đủ thứ rồi mới hóa giải lần lần. Càng ngày càng lộ dạng sự sáng suốt, càng tăng trưởng. Bây giờ, chúng ta thấy tiến tới một bước. Ngoảnh xem quá trình còn lu mờ, tăm tối, từ trong động loạn, lần lần, càng ngày càng tu càng giải quyết. Không tu thì lớn lên cũng thấy, cũng rõ, cũng hiểu, cũng ý thức được. Lúc còn bé, người ta nói

đạo thì chúng ta chẳng biết đạo là gì? Nói lý cũng chẳng minh lý là gì? Bây giờ, chúng ta được hé mở và hiểu thì lúc đó chúng ta mới tiến tới, mà tiến tới thì:

“*Pháp giới quy nguyên điển nối liền*”: Chúng ta tiến một nơi quy nguyên, trở về sự thanh thản đời đời ở bên trên. Lúc đó, phần thanh mới hút, rút chúng ta đi lên trên. Rồi bộ đầu được cởi mở và sáng suốt.

“*Căn bản thượng từng quy nhứt lý*”: Ở bên trên chỉ có một đạo là sự sáng suốt vô cùng tận mà thôi, chứ không phải năm ba đạo như thế gian đã sắp đặt. Nó khác hơn. Ở thế gian, chúng ta bày chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, mà quy nguyên chẳng có gì. Chỉ có thanh điển, hào quang đời đời mà thôi.

“*Hướng về nguồn cội hưởng triền miên*”: Chúng ta hướng về nguồn cội, về căn bản của lúc khởi hành thì chúng ta thấy hưởng triền miên. Tại sao lúc ở thanh đã hưởng, lại xuống trước? Xuống trước học khổ, học này, học kia, học nọ. Trở về thanh mới quý cái thanh đời đời và giữ thanh để tiến triển, hóa giải cho căn khôn vũ trụ được sáng suốt mãi mãi, thực hiện chơn lý không ngừng.

“*Triền miên giao cảm nối liền*”: Mỗi mỗi đều có căn nguyên ở trên, ở nơi hư không chuyển hóa xuống thế gian. Chúng ta tu, mở được đi lên trên thì chúng ta triền miên giao cảm nối liền.

“*Căn cơ chuyển hóa từ miền hư không*”: Nối liền, trở về chỗ cũ không phải là cái mới. Nhiều người tưởng rằng tôi mới bước vô tu. Không! Tôi đi trở về con đường cũ rích của tôi, từ xưa tôi đã sẵn có sự sáng suốt đời đời mà chính tôi đã bỏ quên tôi.

Tại sao tôi bỏ quên tôi. Vì tôi lý luận, tôi hạ trước, tôi không hiểu thấu những cái sẵn có của tôi. Tôi quên tôi luôn, làm cho tôi loạn động cũng như người đi bơi ở ngoài biển rồi đập bậy đập bạ, rồi hỏi đông hỏi tây. Rốt cuộc, không có gì đáng hỏi, không có gì đáng tiếc. Chỉ có một cái sửa mình là quan trọng đi tới thanh nhẹ.

“*Thế gian tiến hóa một vòng*”: Ở thế gian, chúng ta nay ở đây, mai ở kia. Nay có, mai không. Đó là chu trình tiến hóa để cho học một vòng, thức giác sự sai lầm của chính mình. Đừng xưng ta đây, chạm một cái rồi mới biết ta đây ra sao. Con người tâm linh

đầy đủ, anh hùng sáng suốt, nói đủ thứ nhưng mà tới hồi con ma chọc không biết đường rờ, phải nhào lộn theo con ma là vì thế đó. Là tại sao? Tại những sự mê muội, tâm tôi không giữ vững tình thế sẵn có

của chính mình. Mình bị ngoại cảnh hút và thử nhưng mà cũng giúp cho mình tiến.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Đậu Đen và bệnh Tiểu Đường

Lưu ý: Đây chỉ là góc nhìn của riêng tôi, các bạn nên nghiên cứu thêm và bàn thảo cùng bác sĩ gia đình trước khi thay đổi việc trị liệu nha.

Các bạn thân mến,

Nếu các bạn không bị vướng với căn bệnh Tiểu Đường thì đúng là may phước nhiều đời. Tôi bị chầm sơ sơ có 10 năm mà đã thất điên bát đảo với bệnh này. Uống thuốc từ nặng đến nhẹ, cộng thêm các loại trà xanh, trà đen, trà gạo lức, rồi ăn cơm gạo lức với muối mè, rồi nhịn ăn, v.v. Nhưng cuối cùng chỉ giảm một thời gian, rồi đầu lại vào đây, vẫn phải tiếp tục dùng thuốc Tây để giữ cho lượng đường trong mức vừa phải 100-120.

Đó là cũng may tôi vẫn giữ thói quen tập thể dục ngày 2 tiếng, chứ nếu không thì không biết sẽ ra thế nào. Tôi có quen nhiều bạn cũng bị tiểu đường, người thì kiểm soát được và giữ ở mức trung bình. Vài người thì thua, phải mất tay mất chân, liệt thận phải đi lọc máu ngày 3 lần ở bệnh viện, mỗi lần 3 hay 4 tiếng, hay lọc hàng đêm tại nhà.

Có người sinh ra với bệnh tiểu đường (loại 1), còn bình thường là loại 2 tức là vướng bệnh khi tạng (pancreas) bị yếu đi, không sản xuất đủ chất Insulin để trung hòa lượng đường do chúng ta mang vào cơ thể. Thường khi bị bệnh tiểu đường hai cơ quan lọc trong cơ thể là gan và thận cũng thường yếu theo.

Qua 10 năm chiến đấu với bệnh tiểu đường, tôi nghĩ vấn đề quan trọng nhất mà bệnh nhân cần để ý nếu muốn hạ thấp lượng đường là:

A. Bớt lượng đường đem vào người. Trực tiếp là bớt ăn đồ ngọt sau nữa là bớt ăn các loại ngũ cốc như cơm, bánh mì, bún, mà nên thay vào đó là các loại protein. Vì protein giúp chúng ta no lâu, mà lại không tạo ra nhiều chất đường trong cơ thể.

B. Bữa ăn sáng cần ăn nhiều (50%), bữa trưa ít hơn (30%), và tối ít nhất (20%). Bữa ăn tối càng ít cơm, bánh mì, bún càng tốt. Hay nhất là rau luộc, rau hấp, hay rau sống. Lý do ăn nhiều vào hai bữa sáng và trưa là vì chúng ta có nhiều thời gian hơn mà tiêu hóa lượng thức ăn qua các hoạt động trong ngày. Còn ăn nhiều bữa tối thì ngoài chuyện làm đường gia tăng, qua thời gian sẽ có thể làm mỡ tăng (cholesterol), và vòng eo cũng theo đó mà tiến lên.

Tôi đã theo 2 phương thức trên để giữ lượng đường ở mức trung bình 120, với sự hỗ trợ của 2 viên Metformin 500mg/ngày. Dù vậy tôi vẫn chưa vừa ý lắm vì mỗi khi đo độ đường A1C vẫn là gần 7 hay 7+, mỗi sáu tháng.

Tình cờ một hôm có chị bạn cùng lớp năm xưa viết email cho biết là có người trong nhà thờ đã chịu thua không kiểm soát được bệnh tiểu đường qua thuốc men, bác sĩ cũng bó tay. Nay nhờ ăn đậu đen (black bean) đã đem lượng đường trở về bình thường. Hình như cậu này đã ăn mỗi bữa ăn một

chén đậu đen. Tuy nhiên không biết rõ là có ăn với các món khác nữa không, và chuyện tập thể dục cũng không biết ra sao.

Cũng lầy lăm lạp, tôi vào xem trong Internet thì được biết là Đậu Đen rất tốt cho cơ thể. Nào là giúp giảm đường, giảm cholesterol, giúp tim mạch vì làm máu huyết lưu thông dễ dàng, v.v. Ba món trên tôi đều bị dính cả, nên cũng là dịp cho tôi thử nghiệm. Và lại tôi chẳng ngại chỉ với cái món đậu đen, vì tôi là vua ăn chè ngày trước. Tôi đã hẹn với chị bạn là tôi sẽ ăn thử Đậu Đen trong một tháng rồi sẽ trình làng cho mọi người cùng biết.

["https://www.medicalnewstoday.com/articles/289934#benefits"](https://www.medicalnewstoday.com/articles/289934#benefits)

1. Tôi vẫn tập thể dục bình thường 2 tiếng mỗi ngày, vẫn theo chế độ ăn uống sáng 50%, trưa 30%, tối 20% với nhiều rau bữa tối.

2. Tôi chỉ ăn một chén lớn Đậu Đen cho bữa ăn sáng. Nếu vẫn còn đói thì ăn thêm 1 bánh croissant, hay 1 lát sandwich. Tôi nấu Đậu Đen trong nồi Slow Cooker loại 3 quart. Ngâm 2 cup Đậu Đen buổi chiều, tối cho vào nồi đổ gần đầy nước, nấu ở Low suốt đêm. Sáng ra là có món Đậu Đen ăn sáng trong 5,6 ngày. Tôi ăn Đậu Đen không đường và vẫn thấy ngon như ăn chè Đậu Đen thuở nào vậy. Chưa đủ can đảm ăn Đậu Đen ngày 3 bữa, vì vẫn còn tham ăn, tham uống. Nên dùng đậu đen hiệu Goya của Mỹ hoặc Canada. Loại đậu đen trong hộp

và của VN, Thái, Tàu ăn không ngon và không có hiệu quả bao nhiêu.

3. Cùng lúc, vì làm biếng pha cà phê, tôi rót cho 1 tách sữa tươi loại Whole Milk uống thể xem ra sao. Ai dè lại thấy sữa ngon hơn cà phê, đỡ mất công, và hay nhất là bớt phải dùng sữa đặc và đường cho hai cữ cà phê hàng ngày. Lạ quá, sẵn đà tôi bỏ luôn cái màn cà phê đã ăn sâu trong người từ 50 năm qua một cách dễ dàng.

4. Tôi cố gắng theo dõi kết quả qua thử nghiệm đường mỗi sáng, thử A1C tuần rồi, cholesterol, gan, thận, Coronavirus luôn. Tôi thấy lượng đường của tôi hàng ngày nằm trong khoảng 100-110 nhiều hơn. Hôm nào cà rem bánh ngọt nhiều lắm thì mới qua 110, nhưng vẫn dưới 120. Bác sĩ gọi lại cho biết là A1C lần này chỉ có 6.4 quá tốt so với hai lần trước, cholesterol cũng giảm, áp huyết cũng giảm nên đề nghị là tôi vẫn tiếp tục dùng thuốc như cũ.

5. Tôi đã thử bỏ không uống thuốc trị tiểu đường, nhưng thấy đường lên cao hơi nhiều nên phải uống trở lại. Để hôm nào lấy can đảm tôi sẽ ăn mỗi ngày 3 chén Đậu Đen như cậu tín hữu trong nhà thờ người bạn xem sao. Cô hàng xóm thấy tôi ăn Đậu Đen ngon lành bữa sáng, nên cũng ăn thử được một tuần thì xin tha, vì ớn quá.

Thế là nhân dịp ở nhà lần này, tôi đã bỏ được cái màn ghiền cà phê, kiểm soát được phần nào lượng đường, mỡ, áp huyết trong người. Hy vọng càng ngày sẽ càng khá hơn.

Nguyễn Đức Trọng
VA 9-Nov-2020

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM

Ngày 10/5/2002

Ông Tám kính nhớ thương vô vàn,

Đầu thư con kính chúc Ông Tám miên trường sức khỏe. Trước hết con xin phép giới thiệu sơ lược về cá nhân. Con tên T T N D tuổi dần 41, pháp danh là DH. Cuộc đời con từ bé đến lớn đều được đi học đến năm 1978 (lớp 10). Con có ơn duyên gặp Pháp Lý Vô Vi do người bạn học cùng lớp chỉ thực hành. Rồi đến năm 1987 con lập gia đình. Năm 1990 con sanh được đứa con đầu lòng là bé trai, tên là CVTT. Biến cố cuộc đời con từ đây. Chồng con theo bia ôm và ly dị với con. Vì quá buồn, con khóc nhiều trong tháng sanh nên mắt con yếu dần rồi mờ, thế là chồng con mất, nhà cửa bên chồng cho con mất, công việc con làm kế toán cũng mất luôn. Thời gian này con bị khủng hoảng. Con muốn chết, nhưng may sao phần hồn con còn khôn biết nghĩ sống trên cõi đời này chưa biết tu chưa tạo phước, chết đi rồi tái sinh còn khổ hơn, thế là con đi chùa làm công quả và được học thiền (nhân diện) để chữa bệnh cho mình và cho người. Nhưng chỉ được hơn một năm, hôm nọ đến cùng huynh đệ hơn 10 người đi công diễn để trị tà cho bệnh nhân, con lại bị nhiễm trước, về nhà ho ngày đêm suốt cả tuần, thế là cũng một biến cố. Con phải thu xếp cùng con trai về quê sống với cha mẹ già và anh em tật nguyên. Thời gian này mắt con kém lắm, đọc kinh chữ to còn không đọc được, sách vở cũng không. May sao con gặp được anh Q cũng tu PLVVKHHBPP có giới thiệu con với nhóm Thiền Thiền Đạo do ông B H chỉ. Con thấy cũng lạ lắm. Con hành thiền sau 1 tuần lễ mắt con sáng dần và hiện nay con đã đọc được chữ. Con đã mở đục thủy tinh thể 1 lần cách đây 4 năm con mắt phải, ít hôm nữa con sẽ mổ con mắt trái.

Ông Tám ơi, câu chuyện này lạ lắm. con xin kể cho Ông Tám nghe : Thường ngày, khi tối thấp hương đọc kinh con thường nguyện với mẹ Quán Thế Âm cho con ở đời luôn gặp được Thầy được bạn có tâm đạo để giúp đời con ổn định, đạo sáng suốt tiến hóa, Con nguyện suốt 5 năm thì con gặp được 1 người bạn đạo, anh này cũng hành PLVVKHHBPP, tên NTT, tên đạo T N. Anh này sống với con cùng con chăm sóc cha mẹ. Mẹ con bị lẫn và bệnh và đã mất cách đây 1 năm. Hiện giờ chúng con sống với nhau, đời ổn định, đạo sáng tiến hóa, nhưng luôn gặp nhiều bài học nặng nề gian nan từ gia đình.

Thầy Tám ơi, có đêm con nằm mơ thấy 1 người trị bệnh cho con, xong còn mở bàn tay con cho con 1 quyển sách. Rồi hai ngày sau, khi con dọn sách vở lại thì gặp 1 quyển sách nhỏ gọn bằng lòng bàn tay chỉ phương hành PLVVKHHBPP. Trong đó có hình ông Tư, ông Tám, bà Tám, con gái ông Tám nữa. Lúc này con lại phân vân, thủ thật với Ông Tám và xin Ông Tám chỉ dạy thêm cho con. Lúc đó con đang hành thiền theo Thiền Đạo, con rất mê mòn để tìm 1 pháp thiền cho con; hiện tại lúc này, thì con thiền PLVVKHHBPP, không biết có phải là con có duyên lành với Ông Tám không, mà trong giấc mơ đầu cho sách thì là hình tượng của Ông Tám. Sau gần đây, khoảng 6 tháng, thì thấy cũng hình tượng Ông Tám dắt con đi chơi ở cõi trên lạ lắm, đẹp lắm. Và nhiều giấc mơ của con đều thấy con đi chùa gặp Thầy, Sư để học đạo, học thiền.

Con xin Ông Tám cho con ý thơ để làm thơ; đây là lần đầu tiên, từ nhỏ đến giờ con mới làm được 1 bài thơ. Con xin phép mượn tên Thầy để làm bài thơ này, gồm tên Thầy, tên đạo của con, bạn con. tên đời của con.

Lương tâm con hằng quán mãi
Sĩ diện con đâu để trí mở
Hàng hữu đời con là ánh đạo
Diệu pháp con tâm đi phải tiến
Hạnh nguyện dung hòa đạt lý thông

Thiên cơ lộ rõ ắt sẵn bày
Ngộ lý siêng hành ắt sẽ thông
Từ tốn chuyên cần mòn mỏi nghiệp
Thị hiện chơn tâm ắt khỏi tầm
Ngọc đá minh châu mài dũa sáng
Dung hòa đạo pháp đời sáng mãi
Ngọc kia đã mòn tâm còn mở
Hà hương chi đâu một kiếp người.

Thầy ơi, con viết tiếp đoạn thơ này khi mắt con đã mở được vừa được 10 ngày, sức khỏe con mới tạm ổn là con vội viết ngay. Nay mắt con mới mở nên khó ngủ, nhưng sau buổi thiền con ngủ được vài giờ, con mừng lắm, và trong giấc ngủ là được học đạo Vô Vi, nhưng tiếc là nghiệp con còn nặng, nên những câu dạy đạo về Vô Vi sau giấc ngủ con không biết là câu gì.

Thầy ơi, Tết nguyên đán vừa qua, con về dự Tết Vô Vi ở nhà bác HVE vui lắm, nhưng tiếc là chưa thực hiện trao đổi như ở bên Thầy, từng vần thơ ứng với mỗi phần quà. Thầy ban đều đúng với từng tâm trạng của đối tượng. Con mong rằng sẽ có 1 ngày Tết Vô Vi ở Việt Nam mà được vinh hạnh đón Thầy về chung vui, nhắc nhở, dạy dỗ chúng con, bản thân con hằng khao khát kiếp sống làm người tại thế được gặp Phật tại thế thì sướng lắm.

Thầy ơi, con biết đạo và thích đạo Phật từ hồi còn nhỏ, quy y Phật hồi con mới 10 tuổi. Con thường hay thích đọc kinh đến lớn, bây giờ thì con lại càng muốn hiểu biết sâu hơn. Qua nhân duyên được quen biết chị S Canada, chị D Đan Mạch mới có dịp tỏ bày cùng Thầy, được nghe băng giảng của Thầy chỉ còn thấy tâm mình, mắc cỡ hơn, nhưng cởi mở tâm hồn. Bây giờ con và anh bạn kết hợp với nhau cùng chung sống để có đời đạo song tu, và thực hiện theo những gì Thầy dạy trong băng "tu trong gia cang xào xáo, có sự kích động của cha mẹ, anh em". Chúng con đã cố gắng nhiều lắm, phấn đấu vững tâm lắm, con cũng mừng là vẫn có Phật Trời, Phật Tổ, Phật Thầy để giúp đỡ.

Thầy thông cảm cho con vì mắt con mới mở, cây viết mực không tốt nên nét không đều. Thầy thương

con, con rất mong muốn nhận được những vần thơ, lời thơ, ý thơ nhắn nhủ, nhắc nhở, chỉ dạy con.

Đưa con Vô Vi TND, pháp danh DH, pháp danh bạn con TN.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 13/07/2002

D H,

Thầy vui nhận được thư con được biết con đã gặp được pháp và đang thực hành. Tâm của con vốn là người tu nhiều kiếp, nay gặp được Pháp Vô Vi và đang thực hành. Cặp mắt của con yếu cần thực hành pháp soi hồn một ngày 3 lần, mỗi lần 15 phút, thì cặp mắt sẽ được mạnh lên, sẽ được thấy ánh sáng khi nhắm mắt.

B H tu mà thần kinh yếu loạn, thuyết theo đường lối mê tín dị đoan, nhiều người chạy theo một thời gian sẽ bỏ. Nếu con muốn tu thì phải học thuộc lòng mười điều tâm niệm mà Thầy đã viết ra như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bỏ thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hòa tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm.

Mười điều kể trên sẽ giúp đỡ con tháo gỡ được nhiều nạn tai; tu Vô Vi cần khai triển trực giác, chứ không cần cầu xin mà thiếu thực hành.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Chẳng còn che đậy nhiều màn
Khai thông tự tiến mở đường tự đi
Lời vàng tiếng ngọc khắc ghi
Tâm can chuyển chạy ta thì minh tâm
Giới Tiên giới Phật chớ lầm
Hành trình tiến hóa tự tầm đến nơi
Chớ nên tin bởi những lời
Êm tai không đến tạo đời bất an
Tự mình chịu đựng sẩy sàng
Hào quang tự phát hòa tan Cha Trời
Thiên cơ cho thấy rõ đời
Đổi thay vô định do Trời ân ban
Muốn tu học dững vén màn
Trước ô hóa giải vui bàn tiến lên
Cha Trời sẵn có bên trên
Đích thân tiến đến đạt nền ngộ tâm
Cha thương Mẹ lại chuyển tâm
Giúp con tiến hóa tránh lầm tránh sai
Cảnh đời gánh nặng hai vai
Tâm đạo tự thức sửa sai học hòa
Chẳng còn lưu luyến ta bà
Quy hồi thanh tịnh hiểu Cha trên Trời
Hướng về sống động nơi nơi
Sống cùng các giới các nơi ôn hòa

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA) Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I 4.04 PHẨM KULAVAKA

31. CHUYỆN TỔ CHIM CON (Tiền Thân Kulavaka)

Hãy để tổ chim con ...

...
Không thấy bóng dáng Thiên sanh ở đâu, muốn biết nàng tái sanh chỗ nào, Đế Thích hướng tâm xem xét và thấy nàng, liền đi đến chỗ ấy thăm nàng rồi đưa nàng lên thiên giới, chỉ cho thấy thành phố chư Thiên đẹp đẽ, lầu đài chư Thiên của Thiên pháp, rừng cây leo của Tư duy, cái hồ của Hoan hỉ, Đế Thích nói:

- Những nàng này, vì có làm việc thiện nên được sanh làm vương hậu của ta. Còn nàng, không làm việc lành, phải sanh làm chim hạc. Bắt đầu từ nay, hãy giữ giới!

Sau khi khuyến giáo nàng và trao cho nàng Năm giới, Đế Thích đưa nàng về lại chỗ cũ và thả nàng ra. Từ đấy trở đi, nàng giữ giới. Sau một thời gian, muốn tìm hiểu nàng có giữ giới nữa không, Đế Thích đi đến hiện hình làm con cá nằm trước mặt nàng. Nghĩ rằng cá đã chết, hạc ngậm lấy đầu cá. Cá vẫy đuôi, hạc liền thả cá ra, và nói:

- Ôi nó còn sống!

Đế Thích nói:

- Lành thay, nàng có thể giữ giới được!

Rồi ngài ra đi. Con hạc, sau khi mạng chung, được sanh vào một gia đình làm đồ gốm ở Ba-la-nại. Đế Thích không biết nàng tái sanh ở đâu. Khi biết chỗ tái sanh của nàng, Đế Thích liền chở đầy một xe dừa chuột bằng vàng, giả dạng một ông già, ngồi giữa làng và la lớn:

- Hãy đến lấy dừa chuột! Hãy đến lấy dừa chuột!

Nhiều người tự lại nói:

- Nay ông bạn thân, hãy cho chúng tôi!

- Ta chỉ cho những người nào giữ giới! Các chú có giữ giới không?

- Chúng tôi không biết giới. Chúng tôi sẽ trả tiền.

- Ta không cần tiền! Ta sẽ cho những ai giữ giới!

Các người ấy nói:

- Cụ già này thật lẩn thẩn.

Rồi họ bỏ đi.

Thiên sanh nghe thấy, nghĩ rằng những trái dừa chuột này được mang đến cho nàng, liền đi đến và nói:

- Nay ông bạn thân, hãy cho tôi!

- Nàng có giữ giới không?

- Thưa, tôi có giữ giới!

- Những trái dừa chuột này chính ta mang đến cho nàng!

Rồi Đế Thích để xe dừa chuột trước cửa nhà nàng và ra đi. Còn nàng giữ giới cho đến trọn đời. Từ đấy mạng chung, nàng sanh làm con gái của chúa thần A-tu-la là Vepacittiva, nhờ giữ giới nên nàng rất đẹp.

Đến tuổi trưởng thành, cha nàng cho họp các thần A-tu-la lại để cô con gái tự do chọn lựa chồng theo sở thích của nàng.

Lúc ấy, Đế Thích đang tìm xem Thiên sanh ở đâu, và biết được chỗ nàng tái sanh, tự nghĩ: “Nàng đang tìm chồng theo sở thích, chắc chắn nàng sẽ lấy ta!”. Đế Thích liền hóa hiện ra một

thần A-tu-la, và đi đến chỗ ấy. Nàng được trang sức và được đưa đến chỗ tụ họp để lựa chọn chồng theo ý muốn. Nàng nhìn Đế Thích, với tình yêu thuở trước, liền chọn ngay Đế Thích:

- Đây là chồng của tôi!

Đế Thích đưa nàng về thành chư Thiên, đặt nàng lên địa vị nữ vương cầm đầu hai mươi triệu vũ nữ. Nàng sống như vậy cho đến mạng chung rồi đi theo nghiệp mình.

Sau khi kể câu chuyện, bậc Đạo Sư đã khiển trách vị Tỳ kheo ấy và nói:

- Như vậy, này các Tỳ kheo, thuở trước trong khi các bậc Hiền trí trị vì thiên quốc, dầu từ bỏ thân mạng của mình, cũng không sát sanh. Còn ông xuất gia trong Giáo pháp giải thoát như vậy, lại uống nước không lọc, có các loại hữu tình.

Sau khi khiển trách Tỳ kheo ấy và kết hợp hai câu chuyện, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, thần đánh xe Matali là Ananda, còn Đế Thích là Ta vậy.

(còn tiếp)

